

> RETOURADRES Postbus 1992, 6201 BZ Maastricht

BEZOEKADRES
Mosae Forum 10
6211 DW Maastricht

Aan de fractie van PVM
mevrouw H.A.M. Meese

POSTADRES
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht

ONDERWERP
Vragen ex art. 47 RvO inzake stoppen met
afval scheiden bij de bron
BEHANDELD DOOR
Hennie van Eck

DATUM
27 augustus 2020
Verz.: 28-08-2020
TELEFOONNUMMER
043 3505171

BIJLAGEN
--
ONZE REFERENTIE
2020-20695

E-MAILADRES
Hennie.van.Eck@maastricht.nl

FAXNUMMER

UW REFERENTIE

Geachte mevrouw Meese,

Onderstaand treft u de beantwoording aan van de vragen die uw fractie gesteld heeft in het kader van artikel 47 van het Reglement van Orde, over 'stoppen met afval scheiden bij de bron' (nr. 2020-20695).

Vraag 1:

Bent u het met ons eens dat wij heel snel van dit systeem af moeten, willen wij onze doelstelling halen om afval-loos te worden?

Antwoord 1:

Daar zijn wij het niet mee eens. Met nascheiding worden over het algemeen niet dezelfde resultaten bereikt als met bronscheiding. Dit komt o.a. omdat maar een paar afvalstromen geschikt zijn voor nascheiding en omdat met nascheiding minder en minder schoon te recyclen afval uitgesorteerd kan worden. Een belangrijke voorwaarde is namelijk dat het afval relatief droog is. Restafval is dat niet, door o.a. natte fracties zoals GFT (m.n. etensresten) die nog steeds bij het restafval belanden. Dat grote steden toch overschakelen, is omdat zij al jaren matig presteren als het gaat om afscheiding, recycling en hergebruik. Zij krijgen om diverse redenen het scheiden bij de bron niet goed geregeld. Ter illustratie (bron: CBS); Amsterdam zamelt 3,5 kilogram, Rotterdam 2,5 kilogram en Utrecht 7,2 kilogram PMD - Plastic verpakkingen, Metalen verpakkingen en Drankenkartons - per inwoner per jaar gescheiden in aan de bron (peiljaar 2018). In Maastricht is dat 39 kilogram PMD per inwoner per jaar. De Maastrichtse hoeveelheid is veel meer dan de hoeveelheid die de grote steden met nascheiding denken te halen. De grote steden hebben dan ook nog steeds een grote hoeveelheid ongescheiden restafval, variërend van 210 kilogram tot 290 kilogram per inwoner per jaar. Maastricht zit nu op ongeveer 99 kilogram per inwoner per jaar, waarmee we ook aan de landelijke VANG-doelstelling voldoen. En wij staan al jaren - met onze bronscheidingsaanpak - in de top 3 van best presterende gemeenten in onze hoogbouwklasse in Nederland. Overigens zijn wij wel van mening dat nascheiding een goede aanvulling op bronscheiding kan zijn. Zo halen we het beste uit afval. Hierom wordt ons restafval wel nog nagescheiden op een aantal te recyclen afvalstromen, alvorens het de verbrandingsoven in gaat. We halen er dan nog zo'n 5 kilogram per inwoner aan te recyclen afval uit.

Vraag 2:

Het merendeel van de gemeenten heeft dit probleem op het bordje van haar burgers gelegd. Bent u bereid daarin het goede voorbeeld te geven en meteen een onderzoek in te stellen en met een plan van aanpak te komen zodat de Maastrichtse burger hier niet voor opdraait?

DATUM
27 augustus 2020

Antwoord 2:

Als u een plan bedoelt om van bronscheiding om te schakelen op nascheiding, dan zien wij daartoe geen directe aanleiding. Zie het antwoord bij vraag 1.

Aanvullend willen wij nog vermelden dat uit diverse onderzoeken blijkt dat bronscheiding mensen bewust maakt van het soort en de hoeveelheid afval die ze hebben. Uit landelijke bewoners-onderzoeken blijkt bijvoorbeeld dat inwoners door bronscheiding van PMD ál hun afval beter gaan scheiden, dus ook het oud papier, GFT-afval, etc. Bewustwording van de hoeveelheid afval die we produceren vinden wij als college erg belangrijk. Te meer omdat voedselverspilling vandaag de dag een niet te onderschatten zaak is (gemiddeld gooien we in Nederland ruim 34 kilo goed voedsel per inwoner per jaar weg).

Vraag 3:

Bent u het met ons eens dat het gehele afvalplan op de schop moet? Immers een goed plan van aanpak zou zeker tot minder zwerfafval leiden. Zo ja, gaat u hiermee aan de slag? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3:

Wij zijn voornemens in regionaal verband - met Meerssen en Valkenburg aan de Geul - een gezamenlijk regionaal afvalplan te gaan opstellen in 2021-2022. De aanleiding daarvoor is niet zo zeer de wens om per definitie van bronscheiding naar nascheiding over te stappen. Er zijn andere redenen daartoe: snel en fundamenteel veranderende omstandigheden in de afvalwereld (marktverhoudingen, technieken, etc.), nieuw beleid (circulaire economie), sturing op kwaliteit in plaats van op kwantiteit, etc.. Bij het maken van dat regionale afvalplan zullen we de raden van de gemeenten in een vroegtijdig stadium betrekken.

Vraag 4:

Bent u bereid om het plastic terug te dringen door te gaan kijken naar duurzame afvalbakken i.p.v. plastic zakken? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4:

De betaalde restafvalzak is een succesvol middel in Maastricht gebleken in de afgelopen 20 jaar. Met name daardoor ('diftar' + betaalde restafvalzak) behoren we tot de best presterende gemeenten in onze hoogbouwklasse in Nederland op het gebied van afval scheiden, hergebruiken en recyclen. Wij zijn dus op voorhand niet van plan te stoppen met de betaalde restafvalzak. Laat onverlet dat wij – in het kader van het bij het antwoord op vraag 3 genoemde regionale afvalplan – op zoek gaan naar afvalbeleid dat het beste aansluit bij ambities/doelstellingen, beleid van hogerhand, technologische en organisatorische ontwikkelingen op afvalgebied, etc.. En bij dat toekomstige afvalbeleid wordt ook gekeken naar daarbij passende, optimaal werkende inzamelsystemen.

Hoogachtend,
Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,
Wethouder Financiën, Vastgoed, Stadsbeheer en Hospitality,

John Aarts

Vragen ex art. 47 RvO